

ДО *М-07-528/23* -03- 2015
ВЪРХОВЕН
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ЧРЕЗ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ЖАЛБА

От АЛЕКСАНДЪР ВЕЛИНОВ АНГЕЛОВ –
съдия в РС-Монтана, командирован на длъжност съдия в СРС,
адрес гр.

Срещу Решения на ВСС по точки 1.7 и 1.7.1 от протокол № 11/11.03.2015г., касаещи произнасяне по мотивирано предложение за преместване в длъжност на класираните кандидати за заемане на длъжността „съдия“ в районните съдилища, съгласно обявения конкурс с решение на ВСС по Протокол № 33/17.07.2014г.

Уважаеми Върховни Съдии,

Обжалвам решенията на ВСС по точки 1.7 и 1.7.1 от протокол № 11/11.03.2015г., с които съответно не съм преместен в длъжност съдия в Софийски районен съд, поради попълване на местата и съм преместен на основание чл.160, вр. чл.193, ал.3 ЗСВ в длъжност съдия в Районен съд гр. Кюстендил, считано от датата на встъпване в длъжност.

Изрично заявявам, че не обжалвам решенията на ВСС по точки 1.2, 1.3 и 1.4, с които ~~Албена Такова Момчилова, Атанас Николов Николов и Веселина Иванов Няголова~~ са преместени в длъжност съдия в СРС, тъй като доводите, които ще изложа в подкрепа на жалбата си, не са насочени срещу решенията на останалите трима кандидати, а всъщност ги подкрепят. Предвид това считам, че по делото не следва да бъдат конституирани заинтересовани страни, тъй като жалбата ми не засяга ничии интереси.

Намирам, че решението на ВСС, с което не съм преместен в длъжност съдия в Софийски районен съд, е незаконосъобразно, като съображенията ми за това са следните:

По силата на чл.133 от Конституцията на Република България условията и редът за назначаване и освобождаване от длъжност на съдиите, се уреждат със закон. С решение № 10 от 15.11.2011г. на Конституционния съд по к.д. № 6/2011г., е обявена противоконституционността на чл.194в от Закона за съдебната власт, която разпоредба оправомощава ВСС чрез подзаконов нормативен акт да регламентира редът за провеждане на конкурси. В мотивите на решението е посочено, че уреждането на отношенията по чл.133 от Конституцията следва да бъде на законодателно

ниво, а не чрез подзаконовни нормативни актове. От това следва извода, че за условията и редът за преместване на съдии от един съд в друг могат да бъдат съобразявани единствено нормите, които са предвидени в закон, т.е. в случая съдържащи се в Закона за съдебната власт.

Съгласно чл.192, ал.1 ЗСВ конкурсната комисия провежда конкурс за преместване чрез събеседване с кандидатите по практически въпроси, свързани с прилагането на законите, като при определяне на резултата на всеки кандидат са вземат предвид оценката от събеседването и резултатите от проведените до момента периодични атестирания, въз основа на които се прави обща оценка за притежаваните от кандидата професионални качества. Цитираната разпоредба определя как се оценяват кандидатите, като посочва изчерпателно критериите за това – те са оценката от събеседването плюс резултатите от проведените до момента периодични атестирания. Както е посочено в мотивите на Решение № 422 от 15.01.2015г. по адм. дело № 12543/2014г. на ВА, VI-то отделение, текстът на чл.192, ал.1, изр.2-ро ЗСВ нито е неясен, нито е непълен и поради това не се нуждае от тълкуване, а следва да бъде прилаган в неговия точен /буквален/ смисъл.

Предвид гореизложеното считам, че приетите от ВСС Правила за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи /Правилата/, не следва да бъдат съобразявани при класирането, респективно провеждането на гласуване за кандидатите, участвали в процесния конкурс. Съгласно чл.42, ал.1 от тази Правила, когато няколко кандидати за една длъжност имат еднаква обща оценка от конкурса, се вземат предвид критериите по чл.237, ал.1 ЗСВ. Смятам, че с този критерий за подреждане на кандидатите, недопустимо е разширен обхвата на чл.192, ал.1 ЗСВ.

С оглед на това в настоящия конкурс, като се вземат предвид единствено валидните законови критерии за подреждане на кандидатите, има четирима кандидати за преместване на длъжност съдия в СРС, които са показали отлични професионални достижения и им е поставена оценка 6.00, както и за всеки от тях ВСС е приел, че не са налице пречки за преместване и от гледна точка на допълнителните изисквания по чл.192 и 193 ЗСВ. Въз основа на това четиримата кандидати представляват практически сходни случаи и съгласно чл.8, ал.2 АПК те следва да бъдат третираны еднакво, т.е. всички следва да бъдат преместени на длъжност съдия съобразно първото посочено от тях желание, което в случая е Софийски районен съд.

Поради това смятам, че аз също следва да бъда преместен в този съд, каквото е първото заявено от мен желание, което решение ще бъде в съответствие със заложените в ЗСВ правила, ще осигури спазването на основният принцип за равенство и еднакво отношение към сходните случаи, а от друга страна и няма да бъде прецедент, доколкото назначаването на по-голям брой успешно издържали конкурса кандидати от броя на свободните места, които първоначално са били обявени за

указание за ново произнасяне с решение за преместването ми на длъжност съдия в Софийски районен съд.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНО ИСКАНЕ:

Моля да изискате информация за незаетите длъжности съдия в Софийски районен съд, с оглед установяване на факта дали са налице по-голям брой свободни длъжности към момента от броя на кандидатите, които са преместени в СРС във връзка с процесния конкурс.

Подпис:

/А. Ангелов/

съответния конкурс, вече нееднократно е било правено от ВСС както по негова инициатива, така и по указания на ВАС /Такива например са дадени с Решение № 11075 от 21.08.2012г. по адм. дело № 3005/2012г., VII отделение/.

Допълнителен довод по отношение на неприложимостта на въведените с чл.42, ал.1 от Правилата критерии е и това, че механичното пренасяне на чл.237, ал.1 ЗСВ към начина на класиране на кандидатите не кореспондира с целта на нормите на ЗСВ, уреждащи провеждането на конкурса за преместване, която е да се изберат най-подготвените кандидати. Чл.237, ал.1 ЗСВ регламентира старшинството на съдия, прокурор и следовател, но това старшинство е относим критерий единствено при сравняване на магистрати, работещи в един и същ орган, доколкото се прилага в изрично регламентирани хипотези, възникнали в рамките на органа – чл.168, ал.6 и 7 ЗСВ. Единият от критериите за старшинство е притежаваният ранг по чл.233, ал.1-5, за който смятам, че създава особени проблеми, при прилагането му към класирането на кандидатите в конкурса за преместване. Съгласно чл.233, ал.2 ЗСВ съдиите в районния съд в град София са с ранг на съдия в окръжен съд, а съгласно ал.3 прокурорите в районната прокуратура в град София са с ранг на прокурор в окръжна прокуратура. Смисълът на тази привилегия е да компенсира съдиите и прокурорите, работещи в град София, поради безспорно значително по-високото натоварване в работата им, но не съответства на целта на разпоредбата прилагането ѝ при подреждането в класирането на двама конкуриращи се кандидати за преместване, единият от които работи в град София, а другият в друго населено място. По никакъв начин присвоеният единствено по силата на закона по-висок ранг не може да обоснове извод за по-висока професионална квалификация, респективно по-добра пригодност към длъжността, за която се кандидатства. Аргумент в подкрепа на това становище е и фактът, че аз фактически изпълнявам длъжността съдия в Районен съд град София в продължение на над три години, където съм командирован, което е видно от публичният регистър на командированите магистрати, публикуван на сайта на ВСС. Въпреки че формално имам понисък ранг от съдиите, които са назначени в СРС, то ние фактически изпълняваме една и съща работа и резултатът от периодичното ми атестиране, който е част от оценката на професионалните ми качества, се основава също на работата ми в СРС. Излагам всичко това, не с цел да оспоря класирането на кандидата Веселина Няголова, а в подкрепа на тезата си, че критерият ранг, както и останалите критерии посочени в Правилата, които не се съдържат в ЗСВ, не следва да бъдат прилагани, предвид което всички кандидати, които сме оценени с най-високата оценка, следва да бъдем класирани като такива със сходни случаи по смисъла на чл.8, ал.2 АПК и всички да бъдем назначени по първото заявено от нас желание.

Поради изложеното моля да отмените обжалваните от мен решения на Висшия съдебен съвет и да изпратите административната преписка с